

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΠΕΡΙΦ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**

Δ/ση: Λ. Συγγρού 15 – 17

Τ.Κ.: 117 43 Αθήνα

Τηλ.: **213 20 63 822**

213 20 63 776

ΑΝΑΡΤΗΤΕΑ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

Συνεδρίαση 5^η

Απόφαση υπ' αριθμ. 81/2026

Στην Αθήνα, σήμερα **28-01-2026**, ημέρα **Τετάρτη** και ώρα **13:00'**, στο κτίριο της Περιφέρειας Αττικής (Λ. Συγγρού 15-17), συνήλθε σε τακτική συνεδρίαση η **Περιφερειακή Επιτροπή**, ύστερα από την υπ' αριθ. Πρωτ. **95428/23-1-2026** πρόσκληση του Προέδρου της, η οποία κοινοποιήθηκε νόμιμα στα μέλη της, στις 23-01-2026.

Θέμα 12^ο

Άσκηση ή μη αίτησης για την αναίρεση της υπ' αρ. 2113/2025 απόφασης του 1ου Τριμελούς Τμήματος του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών που εκδόθηκε επί έφεσης των Κ.Σ. και λοιπών κατά της υπ' αρ. 8945/2023 απόφασης του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών.

Στην συνεδρίαση συμμετέχουν:

Ο Πρόεδρος της Περιφερειακής Επιτροπής, κος Νικόλαος Χαρδαλιάς και

Τα τακτικά μέλη της Περιφερειακής Επιτροπής κ.κ.:

- Κωνσταντέλλου Αθηνά
- Γώγος Χρήστος
- Βλάχου Γεωργία
- Λογοθέτη Αικατερίνη
- Γεράκη Αικατερίνη

• Κατσικάρης Δημήτριος

Τα αναπληρωματικά μέλη:

- Μακρή Σταυρούλα (Ρούλα)
- Αγγέλης Σπυρίδων

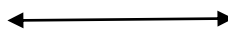
Απόντες από την συνεδρίαση:

Τα τακτικά μέλη της Περιφερειακής Επιτροπής κ.κ.:

- Τουμαζάτου Μαριάννα
- Παπασπύρου Αθανασία
- Βάρσου Μαργαρίτα
- Μπαλάφας Γεώργιος

Εκ των ανωτέρω απόντων τακτικών μελών τα δύο (2) έχουν αντικατασταθεί από τα αναπληρωματικά μέλη.

Χρέη Γραμματέα της Περιφερειακής Επιτροπής εκτελεί η υπάλληλος της Περιφέρειας Αττικής, κα Ντόβα Μαρία.

Αφού διαπιστώθηκε απαρτία καθώς στην συνεδρίαση συμμετέχουν 9 από τα 11 μέλη της Περιφερειακής Επιτροπής, ο πρόεδρος της Επιτροπής κ. Χαρδαλιάς Νικόλαος δίνει το λόγο στον κύριο Λυκοτραφίτη και στην κα Σκουλά, οι οποίοι ενημερώνουν τα μέλη της Περιφερειακής Επιτροπής για τα εξής:

Σας διαβιβάζουμε την ανωτέρω δικαστική απόφαση, που κοινοποιήθηκε στην Περιφέρεια Αττικής την 02-12-2025 (**λήξη προθεσμίας για την τυχόν άσκηση αίτησης αναίρεσης την 02-02-2026**) και σας εκθέτουμε τα εξής, λαμβανομένου υπόψη ότι η εισήγηση-γνωμοδότηση για την άσκηση ή μη αίτησης αναίρεσης κατά της ως άνω δικαστικής απόφασης (σχετικά με την πυρκαγιά της 23-07-2018 στην Ανατολική Αττική) και η τυχόν άσκησή της δεν έχει, βάσει της μέχρι σήμερα ενημέρωσης του

Γραφείου μας, ανατεθεί σε εξωτερικό δικηγορικό γραφείο-εταιρεία, παρότι πρόκειται για υπόθεση την οποία χειρίστηκε και στους δύο βαθμούς δικαιοδοσίας εξωτερική δικηγορική -εταιρεία:

Με την υπ' αρ. 8945/2023 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, που εκδόθηκε επί της με ΑΓ311/2022 αγωγής των Σ. Κ. και λοιπών είχε απορριφθεί η αγωγή κατά το μέρος που ασκείτο ατομικά από την 19^η ενάγουσα, ενώ είχε γίνει εν μέρει δεκτή κατά τα λοιπά και είχε αναγνωριστεί η εις ολόκληρον και αλληλέγγυα υποχρέωση των εναγομένων (Ελληνικού Δημοσίου, Δήμων Μαραθώνος, Ραφήνας-Πικερμίου και Πεντέλης και Περιφέρειας Αττικής) να καταβάλουν στους/στις ενάγοντες-ενάγουσες τα αναφερόμενα σε αυτή ποσά (κατά περίπτωση είτε ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ψυχικής οδύνης ή ηθικής βλάβης ένεκα τρώσης της υγείας τους, είτε και για περιουσιακή ζημία τους και ηθική βλάβη εκ της αιτίας αυτής) νομιμότοκα από την επίδοση της αγωγής και μέχρις εξοφλήσεως.

Κατά της ανωτέρω δικαστικής απόφασης ασκήθηκε έφεση από την Περιφέρεια Αττικής, καθώς και αντίστοιχες εφέσεις από τους λοιπούς εναγομένους.

Επιπλέον, κατά της ίδιας ως άνω δικαστικής απόφασης άσκησαν έφεση ο 1^{ος} ενάγων (Σ.Κ.), οι 2^{ος} και 3^η των εναγόντων (Α.Φ. και Θ.Γ.) ατομικά και ως συνασκούντες τη γονική μέριμνα του ανηλίκου τέκνου τους (Μ.Φ.), η Β.Φ., θυγατέρα του 2^{ου} και της 3^{ης} (ήδη ενηλικιωθείσα), η 4^η ενάγουσα (Μ.Γ.), η 7^η και η 8^η ενάγουσα (Ε.Π. και Ζ.Π.), ο 9^{ος} ενάγων (Φ-Γ. Χ.), οι 10^{ος} και 11^η των εναγόντων (Ν.Λ. και Σ.Τ.) ατομικά και ως συνασκούντες τη γονική μέριμνα των ανηλίκων τέκνων τους Σ.-Ι. Λ. και Ε.-Μ. Λ., η 15^η ενάγουσα (Ε.Β.), ο 16^{ος} ενάγων (Σ.Α.), η 17^η ενάγουσα (Μ.-Α. Α.), η οποία απεβίωσε και τη δίκη συνέχισαν οι νόμιμοι κληρονόμοι της (Ι.Α., Α.Α. και Μ.Α.), η 18^η ενάγουσα (Λ.Π.), η 19^η ενάγουσα ατομικά, η θυγατέρα της 19^{ης} ενάγουσας (Μ.Π., ήδη ενηλικιωθείσα), ο 20^{ος} ενάγων (Μ.Σ.), η 21^η ενάγουσα (Ε.Α.) και ο 22^{ος} ενάγων (Δ.Σ.), παραπονούμενοι η μεν 19^η ενάγουσα-15^η εκκαλούσα για την απόρριψη της αγωγής της κατά το μέρος που είχε ασκήσει αυτή ατομικά, οι δε λοιποί εναγόντες-εκκαλούντες ως προς το ύψος των επιδικασθέντων σε αυτούς ποσών.

Επί της έφεσης της Περιφέρειας Αττικής εκδόθηκε η υπ' αρ. 2104/2025 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, με την οποία καταργήθηκε η δίκη κατ' επίκληση του άρθρου 224 του ν. 5193/2025 (Α' 56), ενώ κρίθηκε ότι με την έφεση ουδεμία αιτίαση προβλήθηκε αναφορικά με το ύψος της αποζημίωσης για την υλική ζημία των εκκαλούντων, καθώς και για την χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης εξαιτίας της ανωτέρω ζημίας.

Ακολουθως, εκδόθηκε επί της έφεσης των ως άνω εναγόντων-εκκαλούντων η εν προκειμένω υπ' αρ. **2113/2025** απόφαση του 1^{ου} Τριμελούς Τμήματος του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, με την οποία απορρίφθηκε η έφεση ως προς την 19^η ενάγουσα και ήδη 15^η εκκαλούσα και έγινε εν μέρει δεκτή η έφεση των λοιπών ως άνω εναγόντων-εκκαλούντων κατά της υπ' αρ. 8945/2023 απόφασης του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, μεταρρυθμίστηκε αναλόγως η τελευταία αυτή απόφαση ως προς το ύψος των επιδικασθέντων ποσών και αναγνωρίστηκε η υποχρέωση των εναγομένων-εφεσιβλήτων (Ελληνικού Δημοσίου, των Δήμων Μαραθώνος, Ραφήνας-Πικερμίου και Πεντέλης και της Περιφέρειας Αττικής) ευθυνόμενων αλληλεγγύως και σε ολόκληρον, να καταβάλουν, νομιμοτόκως από την επίδοση της αγωγής έως την πλήρη εξόφληση με επιτόκιο υπολογιζόμενο σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 45 παρ. 1 του ν. 4607/2019 τα αναφερόμενα στο διατακτικό ποσά.

Ειδικότερα, το δικάσαν Δικαστήριο, αφού έλαβε υπόψη του ότι «...με τις 2097/2025, 2095/2025, 2096/2025 και 2104/2025 αποφάσεις του Δικαστηρίου τούτου, καταργήθηκαν, κατ' εφαρμογή της παρ. 3 του άρθρου 224 του ν. 5193/2025 (Α' 56), οι δίκες επί εφέσεων κατά της εκκαλούμενης απόφασης που άσκησαν, αντίστοιχα, οι εφεσίβλητοι Δήμοι [...], καθώς και η Περιφέρεια Αττικής, με τις οποίες ουδεμία αιτίαση προβλήθηκε αναφορικά με το ύψος της αποζημίωσης για την υλική ζημία των εκκαλούντων, καθώς και για την χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης εξαιτίας της ανωτέρω ζημίας, ενώ με την 2108/2025 απόφαση του ίδιου Δικαστηρίου καταργήθηκε, κατ' εφαρμογή της ίδιας διάταξης, η δίκη επί έφεσης κατά της εκκαλούμενης απόφασης που άσκησε το Ελληνικό Δημόσιο, κατά το μέρος που αφορά την επιδίκαση υπέρ των εφεσιβλήτων και εδώ εκκαλούντων, χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης ή ψυχικής οδύνης και απορρίφθηκε η έφεση κατά το μέρος που αφορά την υλική ζημία ή την ηθική βλάβη εξαιτίας της ζημίας αυτής...», μεταρρύθμισε την υπ' αρ. 8945/2023 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, προσαυξάνοντας κατά περίπτωση τα ποσά αποζημιώσεων και χρηματικής ικανοποίησης.

Σύμφωνα με το άρθρο 53 του ΠΔ/Τος 18/1989, όπως ισχύει:

«. . 3. Η αίτηση αναιρέσεως επιτρέπεται μόνον όταν προβάλλεται από τον διάδικο, με συγκεκριμένους ισχυρισμούς, που περιέχονται στο εισαγωγικό δικόγραφο, ότι δεν υπάρχει νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή ότι υπάρχει αντίθεση της προσαλλομένης αποφάσεως προς τη

νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή άλλου ανωτάτου δικαστηρίου είτε προς ανέκκλητη απόφαση διοικητικού δικαστηρίου.

4. Δεν επιτρέπεται η άσκηση αίτησης αναιρέσεως, όταν το ποσό της διαφοράς που άγεται ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας είναι κατώτερο από σαράντα χιλιάδες ευρώ, ».

Κατά τα παγίως κριθέντα (ΣτΕ 2173/2014 7μ., 1016/2014, 4877/2012 7μ., 3525/2012 7μ., 1383/2012, 916/2012 7μ., 3374/2011 7μ.), η αίτηση αναίρεσης ασκείται, κατά την έννοια των ανωτέρω διατάξεων, μόνον κατ' εξαίρεση, όταν τίθεται συγκεκριμένο νομικό ζήτημα, η επίλυση του οποίου ήταν αναγκαία για τη διάγνωση της οικείας υπόθεσης, η δε έλλειψη νομολογίας ή αντίθεση σε αυτήν δεν μπορεί σε κάθε περίπτωση να αναφέρεται σε ζητήματα αιτιολογίας, αλλά θα πρέπει να αφορά αποκλειστικά στην ερμηνεία διατάξεως νόμου ή γενικής αρχής, δυναμένης να έχει γενικότερη εφαρμογή. (ΣτΕ 1457/2015, 1913/2014, 1016/2014, 3012/2013).

Περαιτέρω, όπως προκύπτει από το άρθρο 56 του ΠΔ/τος 18/1989, ως λόγοι αναίρεσης δεν μπορούν να προβληθούν λόγοι που ανάγονται στην εκτίμηση των αποδείξεων ή στην περί των πραγμάτων κρίση του Δικαστηρίου, παρά μόνο λόγοι που αφορούν παράβαση και εσφαλμένη ερμηνεία του νόμου.

Όπως, περαιτέρω, έχει παγίως κριθεί από το Συμβούλιο της Επικρατείας για το παραδεκτό αιτήσεως αναιρέσεως απαιτείται η συνδρομή των προϋποθέσεων και των δύο ως άνω διατάξεων του άρθρου 53, ήτοι και του ελαχίστου ποσού της διαφοράς (για το προσδιορισμό του οποίου λαμβάνεται υπόψη το ύψος του χρηματικού ποσού που αντιστοιχεί σε καθέναν από τους διαδίκους) και των αναφερομένων στην παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου προϋποθέσεων (βλ. ΣτΕ 856/2013 επταμ., 110/2015, 107/2015, 1282/2014, 2177/2011 επταμ.).

Έχει δε κριθεί ότι, σε περίπτωση θανάτου αρχικού ενάγοντος πριν την άσκηση ενδίκου βοηθήματος, το αμφισβητούμενο ποσό της διαφοράς επιμερίζεται στους κληρονόμους κατά το λόγο της κληρονομικής μερίδας εκάστου και συνεπώς ως ποσό της διαφοράς νοείται το χρηματικό ποσό που αντιστοιχεί σε κάθε κληρονόμο χωριστά, το οποίο εφόσον υπολείπεται του ορίου που τίθεται για το παραδεκτό από τις οικείες διατάξεις καθιστά απαράδεκτο το ένδικο βοήθημα (βλ ΣτΕ 75/2019, 350/2019).

Όπως, περαιτέρω, είναι γνωστόν στο νομοσχέδιο για την «Ενίσχυση της κεφαλαιαγοράς και άλλες διατάξεις» περιελήφθη διάταξη περί μη άσκησης ή παραίτησης, κατά περίπτωση, από ένδικο μέσα σε δίκες που αφορούν αγωγές για αξιώσεις που γεννήθηκαν λόγω της πυρκαγιάς που εκδηλώθηκε την 23η.7.2018 στην Ανατολική Αττική.

Η διάταξη αυτή, όπως εισήχθη στην Βουλή των Ελλήνων, αφορούσε αρχικά μόνο το Ελληνικό Δημόσιο, δεδομένου και του ότι το τελευταίο δεν τελεί στις ως άνω συναφείς δίκες με την Περιφέρεια Αττικής (και τους Δήμους) σε σχέση αναγκαστικής ομοδικίας, αλλά σε σχέση απλής ομοδικίας, πλην όμως κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου προστέθηκαν στις υπόψη ρυθμίσεις και οι ο.τ.α. α' και β' βαθμού.

Ως εκ τούτου το άρθρο 224 του Ν. 5193/2025, όπως ισχύει, ορίζει τα εξής:

«1. Κατά οριστικών αποφάσεων πρωτοβαθμίων διοικητικών Δικαστηρίων, με τις οποίες σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου ή των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.) α' ή β' βαθμού κατ' εφαρμογή των διατάξεων περί αστικής ευθύνης, επιδικάζονται: α) χρηματική ικανοποίηση λόγω ψυχικής οδύνης υπέρ μελών οικογένειας προσώπου που απεβίωσε ή λόγω ηθικής βλάβης εξαιτίας τραυματισμού προσώπου και β) είτε κατά την πλημμύρα της 15ης.11.2017 στην ευρύτερη περιοχή της Μάνδρας Αττικής είτε κατά την πυρκαγιά που εκδηλώθηκε την 23η.7.2018 στην Ανατολική Αττική, το Ελληνικό Δημόσιο ή οι Ο.Τ.Α. α' ή β' βαθμού δεν ασκούν ένδικο μέσο ή παραιτούνται από το ασκηθέν.».

2. Η παρούσα καταλαμβάνει και τις, μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος, εκδοθείσες πρωτόδικες αποφάσεις. Εάν μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος ή μετά από αυτή επιδικασθεί σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου ή των Ο.Τ.Α. α' ή β' βαθμού χρηματική ικανοποίηση ή αποζημίωση σύμφωνα με τα οριζόμενα στο πρώτο εδάφιο της παρ. 1 με απόφαση δευτεροβάθμιου διοικητικού δικαστηρίου ή απορριφθεί έφεση αυτού, η μη άσκηση εκ μέρους του Ελληνικού Δημοσίου ή των ή των Ο.Τ.Α. α' ή β' βαθμού ενδίκου μέσου ή η παραίτηση από αυτό ισχύει και για την απόφαση αυτή, υπό τους όρους και τις προϋποθέσεις της παρ. 1.....».

Κατ' αρχάς, θα πρέπει και εν προκειμένω να επισημανθεί ότι με τις ανωτέρω διατάξεις δεν παρακωλύεται το δικαίωμα των εναγόντων-εναγουσών στις ως άνω υποθέσεις, να ασκήσουν, σύμφωνα με τις πάγιες δικονομικές διατάξεις, ενόψει, άλλωστε και του, διασφαλίζοντας το δικαίωμα δικαστικής προστασίας, άρθρου 20 του Συντάγματος, που έχει εφαρμογή και στις διοικητικές δίκες, ένδικο μέσα κατά εκδοθεισών ή εκδοθησομένων δικαστικών αποφάσεων.

Περαιτέρω, με τις ως άνω διατάξεις της παρ. 1 και 2 προβλέφθηκε, ως προεκτέθηκε, ότι πέραν του Ελληνικού Δημοσίου και οι ο.τ.α. α' και β' βαθμού (Δήμοι και Περιφέρεια Αττικής) δεν ασκούν ένδικα μέσα ή παραιτούνται από τα ήδη ασκηθέντα, στο μέτρο που πρόκειται για αξιώσεις που εμπίπτουν στο ρυθμιστικό τους πεδίο.

Σημειώνεται, ότι για την εφαρμογή των ως άνω διατάξεων δεν έχει περιέλθει, μέχρι σήμερα, σε γνώση μας, κάποια διευκρινιστική εγκύκλιος, ενώ από τις μέχρι σήμερα δικαστικές αποφάσεις των αποκλειστικά αρμόδιων κατά το Σύνταγμα και το νόμο Δικαστηρίων δεν έχουν επιλυθεί ενιαίως και στο σύνολό τους τα νομικά και ερμηνευτικά ζητήματα που ανακύπτουν εξ αυτών.

Κατόπιν και της ανακοίνωσης της Περιφέρειας Αττικής για την άμεση υλοποίηση των προβλέψεων του νόμου, παραθέτουμε τα εξής αφενός μεν όσον αφορά στο ζήτημα του κατά πόσο οι αξιώσεις που επιδικάστηκαν με την ως άνω υπ' αρ. 2113/2025 δικαστική απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών εμπίπτουν ή μη στο ρυθμιστικό πεδίο των ως άνω διατάξεων, αφετέρου δε όσον αφορά στο εν γένει παραδεκτό, ενόψει των διατάξεων του άρθρου 53 του ΠΔ/τος 18/1989, ως ισχύει, του ενδίκου μέσου της αίτησης αναίρεσης:

- Όσον αφορά στον 1^ο ενάγοντα (Σ.Κ.) και ήδη 1^ο εκκαλούντα:

Με την πρωτόδικη απόφαση, σε συνδυασμό και με την υπ' αρ. 2104/2025 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, που εκδόθηκε επί της έφεσης της Περιφέρειας Αττικής επιδικάστηκε στον υπόψη διάδικο, τελεσιδίκως, αλλά και αμετακλήτως λόγω του ύψους της διαφοράς, το ποσό των 32.330€, εκ του οποίου ποσό 27.330€ για περιουσιακή ζημία και ποσό 5.000€ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης ένεκα της καταστροφής της οικίας του, συνεπεία της οποίας, προκλήθηκε σε αυτόν μετατραυματική νευρώση ως απάντηση σε βαρύων στρεσογόνο γεγονός.

Με την εν προκειμένω υπ' αρ. 2113/2025 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών αναπροσαρμόστηκε το ως άνω ποσό των 32.330€ και επιδικάστηκε στον ενάγοντα για την υλική ζημία που υπέστη το ποσό των 30.330€ και ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης για την ως άνω αιτία το ποσό των 8.000€, ήτοι συνολικά 38.330€.

Πέραν του γεγονότος ότι εν προκειμένω έχει ήδη, κατά τα ανωτέρω, κριθεί ότι η ως άνω αξίωση χρηματικής ικανοποίησης εμπίπτει (έστω εν μέρει) στο ρυθμιστικό πεδίο του άρθρου 224 του Ν. 5193/2025, το πρόσθετο ποσό που επιδικάστηκε στον ως άνω διάδικο (38.330€-32.330€ = 6.000€), ως άλλωστε και το συνολικά επιδικασθέν ποσό υπολείπεται, σε κάθε περίπτωση, του ορίου των 40.000€ και ως εκ τούτου, ανεξάρτητα από οτιδήποτε άλλο, δεν δύναται να ασκηθεί, ούτως ή άλλως, παραδεκτώς αίτηση αναίρεσης λόγω του ποσού της διαφοράς κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 53 του ΠΔ/τος 18/1989, ως ισχύει.

- Όσον αφορά στον 2^ο ενάγοντα (Α.Φ.) ατομικά και ήδη 2^ο εκκαλούντα, στην 3^η ενάγουσα (Θ.Γ.) ατομικά και ήδη 3^η εκκαλούσα, στην θυγατέρα τους (Μ.Φ.) η οποία ενηλικιώθηκε και συνέχισε τη δίκη, στην θυγατέρα τους (Β.Φ.) – 5^η εκκαλούσα και στην 4^η ενάγουσα (Μ.Γ.) και ήδη 4^η εκκαλούσα:

Με την πρωτόδικη απόφαση, σε συνδυασμό και με την υπ' αρ. 2104/2025 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, επιδικάστηκε στους 2^ο, 3^η και 4^η των εναγόντων (ήδη 2^ο, 3^η και 4^η των εκκαλούντων), ποσό 6.000€, 5.000€ και 2.000€ αντίστοιχα για περιουσιακή ζημία τους. Επιπλέον επιδικάστηκε στον 2^ο ενάγοντα, στην 3^η ενάγουσα, σε έκαστο των ανηλικίων τότε τέκνων τους, ήτοι την Β. Φ και την Μ.Φ. και στην 4^η ενάγουσα (Μ.Γ.) το ποσό των 18.000€, ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης για την αγωνιώδη προσπάθεια διαφυγής τους, καταλήγοντας εν τέλει στο νοσοκομείο με οφθαλμολογικά προβλήματα, την ψυχική ταλαιπωρία από την καταστροφή της κύριας οικίας τους και τη διαμονή τους σε οικήματα της Πολεμικής Αεροπορίας, με απότοκο την ανάγκη να καταφύγει η μικρότερη από τις δύο κόρες (Φ.Μ.) και ο 2^{ος} ενάγων σε κέντρο ψυχοκοινωνικής υποστήριξης με συναισθηματικές δυσκολίες και συμπτώματα μετατραυματικού στρες.

Συνολικά, δηλαδή, με την υπ' αρ. 8945/2023 απόφαση, σε συνδυασμό και με την υπ' αρ. 2104/2025 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, επιδικάστηκαν τελεσιδίκως, αλλά και αμετακλήτως λόγω του ύψους της διαφοράς, στο 2^ο ενάγοντα το ποσό των 24.000€, στην 3^η ενάγουσα το ποσό των 23.000€, σε εκάστη των θυγατέρων τους το ποσό των 18.000€ και στην 4^η ενάγουσα το ποσό των 20.000€.

Με την εν προκειμένω υπ' αρ. 2113/2025 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών αναπροσαρμόστηκε το ως άνω ποσό της χρηματικής ικανοποίησης και κρίθηκε ότι έκαστος των 2^{ου}, 3^{ης} και 4^{ης} των εναγόντων-εκκαλούντων δικαιούνται για την αποκατάσταση της ηθικής τους βλάβης το ποσό των 50.000€ και εκάστη των θυγατέρων του 2^{ου} και της 3^{ης}, ήτοι η Β. Φ -5^η εκκαλούσα και η Μ.Φ., η οποία ενηλικιώθηκε και συνέχισε τη δίκη, το ποσό των 40.000€.

Πέραν του γεγονότος ότι εν προκειμένω, έχει ήδη κριθεί ότι οι ως άνω αξιώσεις χρηματικής ικανοποίησης εμπίπτουν (έστω εν μέρει) στο ρυθμιστικό πεδίο του άρθρου 224 του Ν. 5193/2025, για

τις οποίες προβλέπεται η μη άσκηση ενδίκου μέσου, το πρόσθετο ποσό που επιδικάστηκε σε έκαστο των 2^{ου}, 3^{ης} και 4^{ης} των εναγόντων-εκκαλούντων ως χρηματική ικανοποίηση (50.000€-18.000€ =32.000€) και σε εκάστη των θυγατέρων του 2^{ου} και της 3^{ης}, ήτοι τις Β.Φ. και Μ.Φ. (40.000€-18.000€ = 22.000€), υπολείπεται του ορίου των 40.000€ και ως εκ τούτου δεν δύναται να ασκηθεί, ούτως ή άλλως, παραδεκτώς αίτηση αναίρεσης λόγω του ποσού της διαφοράς κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 53 του ΠΔ/τος 18/1989, ως ισχύει.

-Όσον αφορά στην 7^η ενάγουσα (Ε.Π.), ήδη 6^η εκκαλούσα και 8^η ενάγουσα (Ζ.Π.), ήδη 7^η εκκαλούσα:

Με την πρωτόδικη απόφαση, σε συνδυασμό και με την υπ' αρ. 2104/2025 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, επιδικάστηκε, τελεσιδικώς, αλλά και αμετακλήτως λόγω του ύψους της διαφοράς, σε εκάστη των ανωτέρω διαδίκων το ποσό των 6.980,50€, εκ του οποίου ποσό 5.480,50€ για περιουσιακή ζημία και ποσό 1.500€ ως χρηματική ικανοποίηση, λόγω ηθικής βλάβης ένεκα της καταστροφής της οικίας της και της απώλειας του σκύλου τους.

Με την εν προκειμένω υπ' αρ. 2113/2025 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών αναπροσαρμόστηκε το ως άνω ποσό της χρηματικής ικανοποίησης και κρίθηκε ότι εκάστη των ως άνω διαδίκων δικαιούνται για την αποκατάσταση της ηθικής τους βλάβης το ποσό των 3.000€.

Το πρόσθετο ποσό που επιδικάστηκε στις ως άνω διαδίκους, ως άλλωστε και το συνολικά επιδικασθέν ποσό (8.480,50€) υπολείπεται, σε κάθε περίπτωση, του ορίου των 40.000€ και ως εκ τούτου, ανεξάρτητα από οτιδήποτε άλλο, δεν δύναται να ασκηθεί, ούτως ή άλλως, παραδεκτώς αίτηση αναίρεσης λόγω του ποσού της διαφοράς κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 53 του ΠΔ/τος 18/1989, ως ισχύει.

-Όσον αφορά στον 9^ο ενάγοντα (Φ-Γ. Χ.) και ήδη 8^ο εκκαλούντα:

Με την πρωτόδικη απόφαση, σε συνδυασμό και με την υπ' αρ. 2104/2025 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, επιδικάστηκε, τελεσιδικώς, αλλά και αμετακλήτως λόγω του ύψους της διαφοράς, στο ως άνω διάδικο το ποσό των 19.900€, εκ του οποίου ποσό 1.900€ για περιουσιακή ζημία και ποσό 18.000€ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης από την αγωνιώδη προσπάθεια διαφυγής του, καταλήγοντας στο νοσοκομείο όπου διαγνώστηκε η έκθεσή του σε θερμό κύμα πυρκαγιάς και η άνοδος πέραν του φυσιολογικού δεικτών αιματολογικών εξετάσεων.

Με την εν προκειμένω υπ' αρ. 2113/2025 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών αναπροσαρμόστηκε το ως άνω ποσό της χρηματικής ικανοποίησης και κρίθηκε ότι ο ως άνω διάδικος δικαιούται για την αποκατάσταση της ηθικής του βλάβης το ποσό των 30.000€.

Πέραν του γεγονότος ότι εν προκειμένω έχει ήδη κριθεί ότι η ως άνω αξίωση χρηματικής ικανοποίησης εμπίπτει στο ρυθμιστικό πεδίο του άρθρου 224 του Ν. 5193/2025, το πρόσθετο ποσό που επιδικάστηκε στον ως άνω διάδικο (30.000€-18.000€=12.000€) ως χρηματική ικανοποίηση, ως άλλωστε και το συνολικά επιδικασθέν ποσό (31.900€) υπολείπεται, σε κάθε περίπτωση, του ορίου των 40.000€ και ως εκ τούτου, ανεξάρτητα από οτιδήποτε άλλο, δεν δύναται να ασκηθεί, ούτως ή άλλως, παραδεκτώς αίτηση αναίρεσης λόγω του ποσού της διαφοράς κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 53 του ΠΔ/τος 18/1989, ως ισχύει.

-Όσον αφορά στον 10^ο ενάγοντα (Ν.Λ.) ατομικά και ήδη 9^ο εκκαλούντα, στην 11^η ενάγουσα (Σ.Τ.) ατομικά και ήδη 10^η εκκαλούσα και στα ανήλικα τέκνα τους (Σ.-Ι. Λ. και Ε.-Μ. Λ.):

Με την πρωτόδικη απόφαση, σε συνδυασμό και με την υπ' αρ. 2104/2025 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, επιδικάστηκε τελεσιδικώς, αλλά και αμετακλήτως λόγω του ύψους της διαφοράς, στον 10^ο ενάγοντα (Ν.Λ.) ατομικώς το ποσό των 14.000€ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης από τα όσα βίωσε κατά την αγωνιώδη διαφυγή του, στην 11^η ενάγουσα (Σ.Τ.) ατομικώς το ποσό των 20.000€, ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης από τα όσα βίωσε κατά την αγωνιώδη διαφυγή της, συνεπεία των οποίων της παρουσιάστηκαν προβλήματα στην κύηση, ενώ διαγνώστηκε με μικτή αγχώδη και καταθλιπτική συμπτωματολογία, για το ανήλικο τέκνο τους (Σ.-Ι. Λ.) το ποσό των 15.000€ και για το ανήλικο τέκνο τους (Ε.-Μ. Λ.) το ποσό των 16.000€, ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης από τα όσα βίωσαν κατά την αγωνιώδη διαφυγή τους, συνεπεία των οποίων νοσηλεύτηκαν στο Νοσοκομείο Παίδων «Αγία Σοφία», λόγω έκθεσης σε πυρκαγιά και εισπνοή καπνού.

Με την εν προκειμένω υπ' αρ. 2113/2025 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών αναπροσαρμόστηκαν τα ως άνω ποσά της χρηματικής ικανοποίησης και κρίθηκε ότι ο 10^{ος} ενάγων (Ν.Λ.) ατομικά και ήδη 9^{ος} εκκαλών δικαιούται το ποσό των 40.000€, η 11^η ενάγουσα (Σ.Τ.) ατομικά και ήδη 10^η εκκαλούσα το ποσό των 50.000€, και έκαστο των τέκνων τους (Σ.-Ι. Λ. και Ε.-Μ. Λ.) το ποσό των 25.000€.

Πέραν του γεγονότος ότι εν προκειμένω, ως έχει ήδη κριθεί, οι ως άνω αξιώσεις χρηματικής ικανοποίησης καθ' ο μέρος αφορά στην 11^η ενάγουσα και στα ως άνω ανήλικα τέκνα εμπίπτουν στο

ρυθμιστικό πεδίο του άρθρου 224 του Ν. 5193/2025, για τις οποίες προβλέπεται η μη άσκηση ενδίκου μέσου, το πρόσθετο ποσό που επιδικάστηκε για έκαστο/η των ως άνω διαδίκων [26.000€ (40.000€-14.000€) για τον 10^ο ενάγοντα -9^ο εκκαλούντα, 30.000€ (50.000€-20.000€) για την 11^η ενάγουσα - 10^η εκκαλούσα, 10.000€ (25.000€-15.000€) για το ανήλικο τέκνο τους Σ.-Ι. Λ. και 9.000€ (25.000€-16.000€) για το ανήλικο τέκνο Ε.-Μ. Λ.] υπολείπεται, σε κάθε περίπτωση, του ορίου των 40.000€ και ως εκ τούτου, δεν δύναται να ασκηθεί, ούτως ή άλλως, παραδεκτώς αίτηση αναίρεσης λόγω του ποσού της διαφοράς κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 53 του ΠΔ/τος 18/1989, ως ισχύει.

-Όσον αφορά στην 15^η ενάγουσα (Ε.Β.) και ήδη 11^η εκκαλούσα:

Με την πρωτόδικη απόφαση, σε συνδυασμό και με την υπ' αρ. 2104/2025 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, επιδικάστηκε, τελεσιδικώς, αλλά και αμετακλήτως λόγω του ύψους της διαφοράς, στην ως άνω διάδικο το ποσό των 33.587€, εκ του οποίου ποσό 1.620€ για αγορά ειδών προς αντιμετώπιση των εγκαυμάτων της, ποσό 3.967€ για περιουσιακή ζημία (του αυτοκινήτου της) και ποσό 28.000€ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης ένεκα τραυματισμού της (εγκαυματίας).

Με την εν προκειμένω υπ' αρ. 2113/2025 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών αναπροσαρμόστηκε το ως άνω ποσό της χρηματικής ικανοποίησης και κρίθηκε ότι η ως άνω διάδικος δικαιούται ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, ένεκα του τραυματισμού της το ποσό των 80.000€.

Το πρόσθετο ποσό που επιδικάστηκε ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης ένεκα τραυματισμού (80.000€-28.000€= 52.000€), υπερβαίνει μεν το όριο που τίθεται από τις διατάξεις του άρθρου 53 του ΠΔ/τος 18/1989 ως προϋπόθεση παραδεκτού, πλην όμως η ως άνω αξίωση εμπίπτει, ως άλλωστε έχει ήδη, κατά τα ανωτέρω, κριθεί, στο ρυθμιστικό πεδίο του άρθρου 224 του Ν. 5193/2025, για την οποία προβλέπεται η μη άσκηση ενδίκου μέσου.

-Όσον αφορά στον 16^ο ενάγοντα (Σ.Α.) και ήδη 12^ο εκκαλούντα:

Με την πρωτόδικη απόφαση, σε συνδυασμό και με την υπ' αρ. 2104/2025 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, επιδικάστηκε τελεσιδικώς, αλλά και αμετακλήτως λόγω του ύψους της διαφοράς, στον υπόψη διάδικο το ποσό των 24.500€, εκ του οποίου ποσό 6.500€ για περιουσιακή ζημία και ποσό 18.000€ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης ένεκα της καταστροφής της οικίας του και της εναγώνιας διαφυγής του από την πυρκαγιά.

Με την εν προκειμένω υπ' αρ. 2113/2025 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών αναπροσαρμόστηκε το ως άνω ποσό της χρηματικής ικανοποίησης και κρίθηκε ότι ο ως άνω διάδικος δικαιούται ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης το ποσό των 35.000€.

Το πρόσθετο ποσό που επιδικάστηκε στον ως άνω διάδικο (35.000€-18.000€=17.000€) ως χρηματική ικανοποίηση υπολείπεται, σε κάθε περίπτωση, του ορίου των 40.000€ και ως εκ τούτου, ανεξάρτητα από οτιδήποτε άλλο, δεν δύναται να ασκηθεί, ούτως ή άλλως, παραδεκτώς αίτηση αναίρεσης λόγω του ποσού της διαφοράς κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 53 του ΠΔ/τος 18/1989, ως ισχύει.

-Όσον αφορά στην 17^η ενάγουσα (Μ.-Α. Α.), η οποία απεβίωσε και τη δίκη συνέχισαν οι νόμιμοι κληρονόμοι της (Ι.Α., Α.Α. και Μ.Α.):

Με την πρωτόδικη απόφαση, σε συνδυασμό και με την υπ' αρ. 2104/2025 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, επιδικάστηκε τελεσιδικώς, αλλά και αμετακλήτως λόγω του ύψους της διαφοράς, για την υπόψη διάδικο το ποσό των 20.000€ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης ένεκα της καταστροφής της οικίας της, της εναγώνιας διαφυγής της από την πυρκαγιά και της επιδείνωσης της υγείας της με αποτέλεσμα την όξυνση των αναπνευστικών προβλημάτων από τα οποία έπασχε.

Με την εν προκειμένω υπ' αρ. 2113/2025 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών αναπροσαρμόστηκε το ως άνω ποσό της χρηματικής ικανοποίησης και κρίθηκε ότι η ως άνω διάδικος δικαιούτο ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, το ποσό των 35.000€ και ότι το ποσό αυτό θα πρέπει να καταβληθεί στους ως άνω τρεις νόμιμους κληρονόμους της, οι οποίοι συνέχισαν τη δίκη.

Πέραν του γεγονότος ότι εν προκειμένω έχει ήδη κριθεί ότι η ως άνω αξίωση χρηματικής ικανοποίησης εμπίπτει (έστω εν μέρει) στο ρυθμιστικό πεδίο του άρθρου 224 του Ν. 5193/2025, το πρόσθετο ποσό που επιδικάστηκε για την ως άνω διάδικο ως χρηματική ικανοποίηση, ως άλλωστε και το συνολικά επιδικασθέν ποσό, το οποίο μάλιστα επιμερίζεται στους τρεις κληρονόμους της κατά το λόγο της κληρονομικής τους μερίδας υπολείπεται, σε κάθε περίπτωση, του ορίου των 40.000€ και ως εκ τούτου, ανεξάρτητα από οτιδήποτε άλλο, δεν δύναται να ασκηθεί, ούτως ή άλλως, παραδεκτώς αίτηση αναίρεσης λόγω του ποσού της διαφοράς κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 53 του ΠΔ/τος 18/1989, ως ισχύει.

-Όσον αφορά στην 18^η ενάγουσα (Λ.Π.) και ήδη 14^η εκκαλούσα:

Με την πρωτόδικη απόφαση, σε συνδυασμό και με την υπ' αρ. 2104/2025 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, επιδικάστηκε τελεσιδικώς, αλλά και αμετακλήτως λόγω του ύψους της διαφοράς, στην υπόψη διάδικο το ποσό των 20.000€ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης από τα όσα βίωσε κατά την εναγώνια διαφυγή της, με αποτέλεσμα την υπέρβαση ορισμένων αιματολογικών ορίων, όπως διαπιστώθηκε από το νοσοκομείο στο οποίο μετέβη και τη διάγνωσή της με διαταραχή μετατραυματικού στρες.

Με την εν προκειμένω υπ' αρ. 2113/2025 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών αναπροσαρμόστηκε το ως άνω ποσό της χρηματικής ικανοποίησης και κρίθηκε ότι η ως άνω διάδικος δικαιούτο ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, το ποσό των 30.000€.

Πέραν του γεγονότος ότι εν προκειμένω έχει ήδη κριθεί ότι η ως άνω αξίωση χρηματικής ικανοποίησης εμπίπτει στο ρυθμιστικό πεδίο του άρθρου 224 του Ν. 5193/2025, το πρόσθετο ποσό που επιδικάστηκε για την ως άνω διάδικο ως χρηματική ικανοποίηση, ως άλλωστε και το συνολικά επιδικασθέν ποσό υπολείπεται, σε κάθε περίπτωση, του ορίου των 40.000€ και ως εκ τούτου δεν δύναται να ασκηθεί, ούτως ή άλλως, παραδεκτώς αίτηση αναίρεσης λόγω του ποσού της διαφοράς κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 53 του ΠΔ/τος 18/1989, ως ισχύει.

-Όσον αφορά στο ανήλικο τέκνο (Μ.Π.) της 19^{ης} ενάγουσας και ήδη 16^η εκκαλούσα:

Με την πρωτόδικη απόφαση, σε συνδυασμό και με την υπ' αρ. 2104/2025 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, επιδικάστηκε τελεσιδικώς, αλλά και αμετακλήτως λόγω του ύψους της διαφοράς, στην υπόψη διάδικο (Μ.Π.) το ποσό των 17.000€ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης από τα όσα βίωσε κατά την εναγώνια διαφυγή της, με αποτέλεσμα να οδηγηθεί στο νοσοκομείο για την παροχή πρώτων βοηθειών και να υποστεί διαταραχή μετατραυματικού στρες.

Με την υπ' αρ. 2113/2025 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών αναπροσαρμόστηκε το ως άνω ποσό της χρηματικής ικανοποίησης και κρίθηκε ότι η ως άνω διάδικος δικαιούτο ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, το ποσό των 30.000€.

Πέραν του γεγονότος ότι εν προκειμένω έχει ήδη κριθεί ότι η ως άνω αξίωση χρηματικής ικανοποίησης εμπίπτει στο ρυθμιστικό πεδίο του άρθρου 224 του Ν. 5193/2025, το πρόσθετο ποσό που επιδικάστηκε για την ως άνω διάδικο ως χρηματική ικανοποίηση, ως άλλωστε και το συνολικά επιδικασθέν ποσό υπολείπεται, σε κάθε περίπτωση, του ορίου των 40.000€ και ως εκ τούτου δεν δύναται να ασκηθεί, ούτως ή άλλως, παραδεκτώς αίτηση αναίρεσης λόγω του ποσού της διαφοράς κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 53 του ΠΔ/τος 18/1989, ως ισχύει.

-Όσον αφορά στον 20^ο ενάγοντα (Μ.Σ.) και ήδη 17^ο εκκαλούντα:

Με την πρωτόδικη απόφαση επιδικάστηκε στον υπόψη διάδικο το ποσό των 162.181€, εκ του οποίου ποσό 62.181€ για περιουσιακή ζημία και ποσό 100.000€ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ψυχικής οδύνης από το θάνατο των γονέων του. Με την υπ' αρ. 2104/2025 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών καταργήθηκε, κατ' άρθρο 224 του Ν. 5193/2025, η δίκη που είχε ανοιγεί επί της έφεσης της Περιφέρειας Αττικής, ενώ κρίθηκε ότι δεν προβλήθηκε με την έφεση κάποια αίτση για το ύψος της υλικής ζημίας. Συνεπεία της ως άνω απόφασης περί κατάργησης της δίκης, η κρίση του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου ως προς την αιτία επιδίκασης των ως άνω ποσών σε βάρος (και) της Περιφέρειας Αττικής κατέστη τελεσιδική, αλλά και αμετάκλητη, λαμβανομένου υπόψη αφενός μεν ότι η ως άνω αξίωση χρηματικής ικανοποίησης λόγω ψυχικής οδύνης εμπίπτει στο ρυθμιστικό πεδίο του άρθρου 224 του Ν. 5193/2025, για την οποία προβλέπεται η μη άσκηση ενδίκου μέσου, ως άλλωστε κρίθηκε με την ως άνω απόφαση, αφετέρου δε ότι δεν μπορούν παραδεκτώς να προβληθούν ενώπιον του ΣτΕ λόγοι αναίρεσης αναγόμενοι στην εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων ως προς το ύψος των επιδικασθέντων ποσών για υλικές ζημιές.

Με την υπ' αρ. 2113/2025 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών αναπροσαρμόστηκε το ως άνω ποσό της χρηματικής ικανοποίησης και κρίθηκε ότι ο ως άνω διάδικος δικαιούται ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ψυχικής οδύνης για το θάνατο των γονέων του, το ποσό των 200.000€.

Το πρόσθετο ποσό που επιδικάστηκε ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ψυχικής οδύνης (200.000€-100.000€= 100.000€), υπερβαίνει μεν το όριο που τίθεται από τις διατάξεις του άρθρου 53 του ΠΔ/τος 18/1989 ως προϋπόθεση παραδεκτού, πλην όμως η ως άνω αξίωση εμπίπτει, ως άλλωστε έχει ήδη κριθεί, στο ρυθμιστικό πεδίο του άρθρου 224 του Ν. 5193/2025, για την οποία προβλέπεται η μη άσκηση ενδίκου μέσου.

-Όσον αφορά στην 21^η ενάγουσα (Ε.Α.) και ήδη 18^η εκκαλούσα και στον 22^ο ενάγοντα (Δ.Σ.) και ήδη 19^ο εκκαλούντα:

Με την πρωτόδικη απόφαση, σε συνδυασμό και με την υπ' αρ. 2104/2025 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, επιδικάστηκε στην 21^η ενάγουσα (Ε.Α.) το ποσό των 20.000€ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ψυχικής οδύνης από το θάνατο του πεθερού και της πεθεράς της και στον

22^ο ενάγοντα (Δ.Σ.) το ποσό των 40.000€ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ψυχικής οδύνης από το θάνατο του παππού και της γιαγιάς του.

Με την υπ' αρ. 2113/2025 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών αναπροσαρμόστηκαν τα ως άνω ποσά της χρηματικής ικανοποίησης και κρίθηκε ότι η μεν 21^η ενάγουσα και ήδη 18^η εκκαλούσα δικαιούται ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ψυχικής οδύνης, το ποσό των 40.000€, ο δε 22^{ος} ενάγων και ήδη 19^{ος} εκκαλών δικαιούται ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ψυχικής οδύνης το ποσό των 50.000€.

Πέραν του γεγονότος ότι εν προκειμένω, ως έχει ήδη κριθεί, οι ως άνω αξιώσεις χρηματικής ικανοποίησης εμπίπτουν στο ρυθμιστικό πεδίο του άρθρου 224 του Ν. 5193/2025 για τις οποίες προβλέπεται η μη άσκηση ενδίκου μέσου (χρηματική ικανοποίηση λόγω ψυχικής οδύνης από θάνατο μελών της οικογένειας κατά την έννοια της ΑΚ932), το πρόσθετο ποσό που επιδικάστηκε σε έκαστο των ως άνω διαδίκων υπολείπεται, σε κάθε περίπτωση, του ορίου των 40.000€ και ως εκ τούτου δεν θα δύνατο να ασκηθεί, ούτως ή άλλως, παραδεκτώς αίτηση αναίρεσης λόγω του ποσού της διαφοράς κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 53 του ΠΔ/τος 18/1989, ως ισχύει.

Συμπερασματικά και για τους ανωτέρω, κατά περίπτωση, λόγους εισηγούμαστε τη μη άσκηση αίτησης αναίρεσης κατά της **2113/2025** απόφασης του 1^{ου} Τριμελούς Τμήματος του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών

Σύμφωνα με το άρθρο 176 παρ. 1 περ. θ' του Ν. 3852/2010, ως ισχύει, σε συνδυασμό με το άρθρο 175Α του ιδίου Νόμου, η Περιφερειακή Επιτροπή «....αποφασίζει για την άσκηση ή μη όλων των ένδικων βοηθημάτων και των ένδικων μέσων...» και ως εκ τούτου παρακαλείσθε όπως αποφασίσετε σχετικά.

Μετά από διαλογική συζήτηση μεταξύ των μελών της
η Περιφερειακή Επιτροπή
ομόφωνα αποφασίζει

Τη μη άσκηση αίτησης αναίρεσης κατά της **2113/2025** απόφασης του 1^{ου} Τριμελούς Τμήματος του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών

Ο Πρόεδρος

Νικόλαος Χαρδαλιάς

Τα Μέλη
Κωνσταντέλλου Αθηνά
Γώγος Χρήστος
Βλάχου Γεωργία
Λογοθέτη Αικατερίνη
Γεράκη Αικατερίνη
Κατσικάρης Δημήτριος
Μακρή Σταυρούλα (Ρούλα)
Αγγέλης Σπυρίδων